

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

43. Tribulatio ad Deum adducit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Tribulatio ad Deum adducit.
PUNCTUM XLIII.

A *Hi, qui sunt, & unde veniunt? q. d. quo- modo hoc mare interpositum transe- runt! Carina tribulationis. De tribulatione magna, &c.* Apoc. 7.

Post se hominem trahit, vel prosperis, vel aduersis: ut Regulum infirmitate filij, qui felicitate non venerat. Iob. 22.

In tribulatione sua mane consurgent ad me, & dicent, Venite, & revertamur ad Dominum, &c. Psalm. Conversus sum in erumna mea, Osea 6, Psal. 31.

B *dum configitur spina.* August. Punctus tribulatione cœpi

quærere refugium, quod in illa felicitate læculari desideram quærere. Quis enim facile recordatur Deum, qui semper felix est, & spe præsentis gaudet? O quàm verum! Ferè nullus. Nisi nos pungeret, nisi spinas infigeret, nisi calcaria admoveret, dormiremus, obliuisceremur, divageremur.

C *In ira populos confringes. D. August. legit: In ira populos deduces, & subdit: Irascaris, & deducis, lævis, & salvas, terres, & vocas. imple tribulationibus omnia, ut in tribulationibus positi omnes recurrant ad te.* Psalm. 55, D. August.

In funiculis Adam traham eos. Duplices funes Adam, beneficiorum, & tribulationum: raptis primis, secundis attractus est. Sic plerique raptis catenis amoris, trahuntur catenis tribulationis, ac timoris. Sic ligatus catenis Manasses: Postquam con- angustatus est, oravit Dominum Deum suum, & egit penitentiam valde coram Deo. Osea 11, 2. PAR. 33.

D *Tribulationes sunt veluti citationes ad jura solvenda. Fugit ille creditorem, debitum nollet exolvere, quid verò creditor? Eum ad Judicem accessit, quò solvere compellat.*

E *Quis, rogo, debitor nisi peccator, qui debebat ei decem millia talenta? Fugit, solvere detractat. Deus eundem citat. Quænam Dei citatio? Egritudo, afflictio, tribulatio. Per Malach. Dilexi vos, sicut Dominus, quasi dicat: Vestri, ô homines, sum creditor amoris? Et dixistis: In quo dilexisti nos? En, ut debitum negant! En ut fugiunt! Quid ergo Deus? Et nunc ad vos mandatum hoc, si nolueritis audire, & nolueritis.* Matth. 27, Malach. 1, Malach. 2.

Isa. 43. Erummarum aquilo ad Deum adducit.

Luc. 15. D. Greg.

Osea 2.

Erumna Dei satellites, & lictores.

Iona 3.

Interlin.

ET dicam Aquiloni: *Affer mihi filios tuos de longinquo. Qui fieri potest, ut Aquilo dissipans nubes, filios afferat? O quot ex longinquo sunt vicini Deo per tribulationes! Filius qui abierat in regionem longinquam, ut per tribulationes allatus!* D. Greg. ad illa verba, *Compelle intrare. Felix, inquit necessitas, quæ ad Deum ire compellit, & mala, quæ nobis hic premunt, ad Deum nos ire compellunt.*

Fit esse patrem, cuius filius quietis impatiens, dissolutus, &c. paternum imperium non sustinens, rumpit jugum, & dicit: Non serviam; & vanâ fruitur libertate, odio habens paternam domum. Quid amans pater? Scribit ad amicos: Si filius meus ad vos diverterit, ne illum excipiat, ut ad me redeat. Sic, sic viam obsidet spinis, ut viam deserat, ut domum redeat. Ubi Gregor. O tormenta misericordie! cruciat, & amat. Hinc Deo permittente creaturæ omnes adversantur, & terrores Domini, & pœnæ Domini militant contra me, ut me devictum ad creatorem reducant, &c. Militia Dei tribulationes immittit, &c.

Fugiebat Jonas, & ecce Dei ministri, venti, mare, calum, pisces, nautæ, &c. descendit fugitivus in interiora navis. *Et mare ibat* (Interlin. ad nutum Dei persequens fugitivum) *Et intumescibat super eos.* Eadem Gloss. ostendens se ultionem Creatoris non posse differre. *Et navis periclitabatur conteri. Heb. Et navis cogitabat conteri.* Protopopeja, &c. Quid! Volebant reducere fugitivum? Omnino, Ubi se ipsum reduxit, stetit mare, quieverunt venti, &c. Venter ille ceti videbatur ruina, inquit Hieron. & factus est custodia, & carina, quæ quod Deus volebat, Prophetam derulit. Agit tribulatio, ceu Dei carina, etsi tibi naufragium, & ruina videretur, ad Deum te ducit.

Prov. 6.

Septuag.

volueritis ponere super cor, ut detis gloriam nomini meo, ait Dominus exercituum, mittam in vos egestatem. Quid egestas, Fratres? De cursor, qui diem dicit, ac in jus vocat, us debitum dilectionis solvatur. In Proverb. de pessimi pigritante: *Et veniet tibi quasi viator egestas.* Quid hic vult sibi viator? Juxta quandam glossam, non is, qui iter facit, ac pertransit (id enim parvi faceret peccator, si citò scilicet egestas ad eum veniens pertransiret) sed viator, ut antiquitus, is, qui alterum in jus vocat, aut diem dicit, appellatur: *Et veniet tibi quasi viator.* Ad rem Septuaginta: *Et veniet tibi, tanquam cursor, egestas, & pauperies, quasi vir armatus.*

Peccatum est causa tribulationum, & adversitatum.

PUNCTUM XLIV.

Iona 2.
D. Hier. ibid.
Peccatum ple-
rasque generat
arumnas.

NAUTÆ (inquit Hieron. de Jona inobedi-
diente,) videntes navim demergi,
credebant onus mercium causam esse
submersionis: sed non considerabant, in-
quit, esse onus fugitivi Prophetæ. Tol-
lebant vasa, & mittebant ea in mare, ut
alleviaretur navis, sed quod navim mer-
gebat, non tollebant. Quàm plurimi
malos corporis humores evacuant, pu-
tantes eos causas esse infirmitatis, sed nõ
considerant esse onus fugitivæ volunta-
tis, fugientis nimirum a voluntate Dei,
&c. Res illius pereunt, tollit onus, im-
pedimentum illud lucri, &c. & adhuc sub-
mergitur, quia non tollit onus, quod
mergit

Matth. 9.
Et agridi-
nes.

Deferunt illi ad Dominum paralyti-
cum, ut corporaliter curet, at Dominus
remittit ei peccata Domine, postulant sa-
nitatem, tu peccata dimittis? Removebat
nimirum. ait D. Thomas, agridudinis
causam, ut pòst induceret sanitatē. Primò
peccatorū vincula dissolvit, inquit Chryl.
ut ostenderet, eum ob nexus culpa-
rum, artuum dissolutione fuisse damna-
tum.

A Si jus fecerit iniquitatem, ponam coram eo *Exech. 2.*
offendiculum. D. Hieron. & Theod. le- *D. Hieron. ex*
gunt: *Dabo tormentū in faciem ejus. Quod-* *Theod. ibid.*
nam verò sit tormentum istud, exponit
Theod, dicens: *Ponam infirmitatem, ut*
torqueatur. Vidistis nostrates Judices ve-
ritatem perquirentes? Negat reus, tum
Judex: Funes dejecit, equuleum deferte.
Mox visis tormentis reus sua furta fate-
tur. Hoc sibi vult: Ponam coram eo tormen- *Ad confesso-*
rum. O quot obstinati! sed ponatur coram *nem compell-*
his tormentum, febris acuta, laterum dol- *lunt agridi-*
lor, ac divulsio, &c. ut clamant: Citò, citò *dines.*
Confessarius veniat! &c.

Expendit Ambrosius, Orationario deci- *Ambros. in*
mo præfixum titulum *Iod*, quæ litera, in- *Psalm 118.*
quit, Latina significatioae confessio dicitur, *Oson. 30.*
vel certe desolatio. Nec discors, sub-
dit, aut dissonans videtur interpretatio,
siquidem, qui desolari sunt, citius confi-
tentur.

C *Livor vulneris absterget mala* D. Gregor. *Prov. 10.*
ad illa verba *Psalm. Sana animam meam, Psal. 40.*
quia peccavi tibi. Percutit, inquit Deus, ut
sanet, & idèd feras verbera admovet, ut
inatus vulnera animæ sanet, &c.

Sic Hugo Catenis premens patientis- *Hugo Cat.*
sini verba: *Ipse vulnerat, & medetur percu-* *in Psal. 19.*
tit, & manus ejus sanabunt. Percutit, in- *Iob 3.*
quit, corpus, & sanat animam.

D *Iram Domini portabo, quoniam peccavi* *Mich. 7.*
ei, &c. Peccatum est magnus tribulatio-
num, ad existitum. Achab scelestus ad
prælium descendens, ne interiret, regium
commutabat habitum, militaremque in-
duebat, at ecce: Quidam tetendit arcum, in
incertum sagittam dirigens, & casu percussit
Regem inter pulmonem, & stomachum, tunc
dixit auriga: Ejicite me de exercitu, quia gra-
viter vulneratus sum. Mirum! sagitta sic in

E incertum directa, (Hebr. *In simplicitate di-* *Hebr.*
recta) percussit Regem inter pulmonem,
& stomachum. Hebr. *Inter juncturas, &*
loricam: qua parte solum intrare poterat,
ac vulnerare. Quis eam direxit? Casus.
O quàm falleris! Dicitur casus quoad sa-
gittarium, non quoad Deum. Putas tri-
bulationes casu evenire: Deus dirigit. Sa-
gitta Domini in me sunt, Peccatum attrahit
sagittas, &c.

Levavi